

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे

॥ द्वात्रिंशः सर्गः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

## ॥ द्वात्रिंशः सर्गः ॥

शूर्पणखाया लङ्कायां रावणस्य पार्श्वे गमनम्

ततः शूर्पणखा दृष्ट्वा सहस्राणि चतुर्दश।  
हतान्येकेन रामेण रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥ 3.32.1 ॥

दूषणं च खरं चैव हतं त्रिशिरसं रणे।  
दृष्ट्वा पुनर्महानादान् ननाद जलदोपमा ॥ 3.32.2 ॥

सा दृष्ट्वा कर्म रामस्य कृतमन्यैः सुदुष्करम्।  
जगाम परमोद्विग्ना लङ्कां रावणपालिताम् ॥ 3.32.3 ॥

सा ददर्श विमानाग्रे रावणं दीप्ततेजसम्।  
उपोपविष्टं सचिवैर्मरुद्भिरिव वासवम् ॥ 3.32.4 ॥

आसीनं सूर्यसङ्काशे काञ्चने परमासने।  
रुक्मवेदिगतं प्राज्यं ज्वलन्तमिव पावकम् ॥ 3.32.5 ॥

देवगन्धर्वभूतानामृषीणां च महात्मनाम्।  
अजेयं समरे घोरं व्यात्ताननमिवान्तकम् ॥ 3.32.6 ॥

देवासुरविमर्देषु वज्राशनिकृतव्रणम्।  
ऐरावतविषाणाग्रैरुत्कृष्टकिणवक्षसम् ॥ 3.32.7 ॥

विंशद्भुजं दशग्रीवं दर्शनीयपरिच्छदम्।  
विशालवक्षसं वीरं राजलक्षणलक्षितम् ॥ 3.32.8 ॥

नद्धवैदूर्यसङ्काशं तप्तकाञ्चनभूषणम्।  
सुभुजं शुक्लदशनं महास्यं पर्वतोपमम् ॥ 3.32.9 ॥

विष्णुचक्रनिपातैश्च शतशो देवसंयुगे।  
अन्यैः शस्त्रैः प्रहारैश्च महायुद्धेषु ताडितम् ॥ 3.32.10 ॥

अहताङ्गैः समस्तैस्तं देवप्रहरणैस्तदा।  
अक्षोभ्याणां समुद्राणां क्षोभणं क्षिप्रकारिणम् ॥ 3.32.11 ॥

क्षेप्तारं पर्वताग्राणां सुराणां च प्रमर्दनम्।  
उच्छेत्तारं च धर्माणां परदाराभिमर्शनम् ॥ 3.32.12 ॥

सर्वदिव्यास्त्रयोक्तारं यज्ञविघ्नकरं सदा।  
पुरीं भोगवतीं गत्वा पराजित्य च वासुकिम् ॥ 3.32.13 ॥

तक्षकस्य प्रियां भार्यां पराजित्य जहार यः।  
कैलासं पर्वतं गत्वा विजित्य नरवाहनम् ॥ 3.32.14 ॥

विमानं पुष्पकं तस्य कामगं वै जहार यः।  
वनं चैत्ररथं दिव्यं नलिनी नन्दनं वनम् ॥ 3.32.15 ॥

विनाशयति यः क्रोधाद् देवोद्यानानि वीर्यवान्।  
चन्द्रसूर्यौ महाभागावुत्तिष्ठन्तौ परन्तपौ ॥ 3.32.16 ॥

निवारयति बाहुभ्यां यः शैलशिखरोपमः।  
दशवर्षसहस्राणि तपस्तप्त्वा महावने ॥ 3.32.17 ॥

पुरा स्वयम्भुवे धीरः शिरांस्युपजहार यः।  
देवदानवगन्धर्वपिशाचपतगोरगैः ॥ 3.32.18 ॥

अभयं यस्य सङ्ग्रामे मृत्युतो मानुषादृते।  
मन्त्रैरभिष्टुतं पुण्यमध्वरेषु द्विजातिभिः ॥ 3.32.19 ॥

हविविधनेषु यः सोममुपहन्ति महाबलः।  
प्राप्तयज्ञहरं दुष्टं ब्रह्मघ्नं क्रूरकारिणम् ॥ 3.32.20 ॥

कर्कशं निरनुक्रोशं प्रजानामहिते रतम्।  
रावणं सर्वभूतानां सर्वलोकभयावहम् ॥ 3.32.21 ॥

राक्षसी भ्रातरं क्रूरं सा ददर्श महाबलम्।  
तं दिव्यवस्त्राभरणं दिव्यमाल्योपशोभितम् ॥ 3.32.22 ॥

आसने सूपविष्टं तं काले कालमिवोद्यतम्।  
राक्षसेन्द्रं महाभागं पौलस्त्यकुलनन्दनम् ॥ 3.32.23 ॥

उपगम्याब्रवीद् वाक्यं राक्षसी भयविह्वला।  
रावणं शत्रुहन्तारं मन्त्रिभिः परिवारितम् ॥ 3.32.24 ॥

तमब्रवीद् दीप्तविशाललोचनं  
प्रदर्शयित्वा भयलोभमोहिता।  
सुदारुणं वाक्यमभीतचारिणी  
महात्मना शूर्पणखा विरूपिता ॥ 3.32.25 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये अरण्यकाण्डे द्वात्रिंशः सर्गः ॥